

Relacja 2

Kolejna grupa spotkała się z Anushą i Bersanem, który okazał się prawie ich rówieśnikiem. Anush opowiadała o tym, że kiedy była mała, była u niej wojna, opowiadała urywki różnych wydarzeń, bomby nad głowami, to że mama sama się nią zajmowała. Przyznała, że ciężko jej wracać do tych wspomnień. Mama w sumie podstępem ją ściągnęła do Polski po roku rozłąki (jej mama wyjechała wcześniej do Polski z Armenii) miała przyjechać do niej tylko na wakacje, a kiedy przyjechała to się dowiedziała, że ma zostać już na stałe. Najgorsza była dla niej szkoła bo powinna iść do 8 klasy podstawówki a pani dyrektor chciała ją dać do 1, aby uczyła się języka, ale postawiła się i dała radę. W szkole miała jednak problemy z uczniami którzy ją wyzywali. Bersan natomiast opowiadał od początku o tym wszystkim co się działo w Czeczenii: że wojna była nierozłącznym elementem ich życia. Następnie o swoim przyjeździe do Polski w 2005 roku, też miał problem z językiem, w szkole go wyzywali lecz poradził sobie i teraz z większości sytuacji się śmieje chociaż bolesne wspomnienia zostały i nie potrafi zrozumieć, dlaczego uchodzący są nieakceptowani w Polsce.

Ewa Dzierżęcka II LO